Súd:	Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka:	B3-66C/80/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1322205615
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Katarína Paulová
ECLI:	ECLI:SK:MSBA4:2025:1322205615.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

F. súd B. IV sudkyňou P.. A. X. v spore žalobkyne: E. V., nar. XX.XX.Y., bytom F. XX/XX, A., zast. AK P.. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466 proti žalovanému: X. X., nar. XX.XX.XXXX, V. XXX/X, A. o zaplatenie 1 300 Eur , takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 1 300 Eur , a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni sa p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Bratislava III dňa 1.12.2022 domáhala od žalovaného zaplatenia 1 300 Eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 01.07.2020, v čase okolo 22:20 hod. došlo na ceste v smere od obce K. na L. E. k dopravnej nehode, kde žalovaný viedol osobné motorové vozidlo značky Q. E., M.: I pričom v rozpore s ustanoveniami § 4 ods. 1 písm. c) a § 20 ods. 1) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke sa plne nevenoval vedeniu motorového vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho prehliadol a nerešpektoval dopravné značenie „Stoj, daj prednosť vjazde“, vošiel z vedľajšej cesty do križovatky ciest II/572 a D./XXXX v smere na obec L. E., kde došlo k stretu s osobným motorovým vozidlom značky Porsche C., M.: B ktoré sa pohybovalo po hlavnej ceste v smere od obce Most pri Bratislave na Dunajskú Stredu. V čase danej dopravnej nehody sa v motorovom vozidle vedenom žalovaným nachádzala okrem iného aj žalobkyňa, ktorá pri danej nehode utrpela otras mozgu, zlomeninu ramienka sedacej kosti vľavo, zlomeninu ramienka lonovej kosti vľavo, zlomeninu krížovej kosti vľavo, pomliaždenie oblasti ramena vľavo a pomliaždenie oblasti pravého kolena, s celkovou dobou liečenia 8 - 12 týždňov. Uvedený skutok bol prejednávaný Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn.: XT/XXX/XXXX, v rámci ktorého bol kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 157 ods. 1) a ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona. V rámci daného trestného konania, resp. v jeho prípravnom štádiu, si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na náhradu škody celkovo v sume X.XXX,XX EUR, ktorý pozostával z nároku na náhradu bolestného celkovo v sume 3.712,80 EUR, z nároku na náhradu doposiaľ vynaložených výdavkov celkovo v sume 27,79 EUR, z nároku na náhradu ušlého zárobku v sume 572,68 EUR, ako aj z nároku na náhradu nemajetkovej ujmy celkovo v sume 1.300,- EUR. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.10.2022, vydaným v konaní vedenom pod sp. zn.: XT/XXX/XXXX bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania vyššie uvádzaného trestného činu, ktorého sa mal dopustiť vyššie uvádzaným spôsobom, pričom zároveň bol vo veci konajúcim súdom zaviazaný na náhradu škody žalobkyni celkovo v sume X.XXX,XX EUR, ktorá predstavuje súčet nárokov uplatnených

v priebehu prípravného konania na náhradu bolestného, na náhradu doposiaľ vynaložených výdavkov a na náhradu ušlého zárobku. V rozsahu uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy konajúci súd odkázal žalobkyňu na civilné sporové konanie. Na základe vyššie opísaných skutočností si preto žalobkyňa touto žalobou uplatňuje voči žalovanému nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ku ktorej došlo zavineným konaním žalovaného. Podanie tejto žaloby a v nej uplatnený nárok odôvodňuje nasledovne. Vznik a existenciu nemajetkovej ujmy na strane žalobkyne odôvodňuje tým, že zavineným konaním žalobcu došlo už v prvotných okamihoch k preľaknutiu, a následne k prežívaniu tiesnivých pocitov jednak zo samotnej nehody a neskôr aj kvôli nemožnosti plynulého pohybu a riadneho fungovania v bežnom pracovnom ale aj v súkromnom živote. Vzhľadom na početnosť a charakter utrpených zranení bola žalobkyňa po danej nehode približne dva mesiace prakticky pripútaná ku lôžku, vďaka čomu nebola schopná samostatne vykonávať ani tak triviálne úkony, akým je napríklad zabezpečovanie vlastnej hygieny. V súvislosti s uvedeným je treba zobrať na zreteľ aj to, že k danej nehode došlo v čase pandémie súvisiacej so šírením ochorenia COVID-19, pričom aj vzhľadom na to, že žalobkyňa pochádza z východného Slovenska, kde žije aj celá jej rodina, žalobkyňa v týchto časoch bola odkázaná na pomoc cudzích ľudí, keďže pre aktuálnu pandemickú situáciu členovia rodiny žalobkyne nemohli pricestovať za žalobkyňou na západné Slovensko, kde by jej poskytli adekvátnu pomoc. V dôsledku uvedeného sa tak žalobkyňa neraz dostala do nepríjemných, ba až ponižujúcich situácií, kedy bola odkázaná na pomoc cudzích ľudí aj v oblasti základnej hygieny, ktorá je pre mnohých ľudí výsostne intímnou záležitosťou. Táto skutočnosť nepriaznivo pôsobila aj na psychiku samotnej žalobkyne, keďže v doteraz najťažších chvíľach života žalobkyňa nemala pri sebe svojich najbližších, ale prakticky cudzích ľudí, ktorí síce žalobkyni pomáhali, avšak nemohli jej poskytnúť také city, aké by bolo možné očakávať zo strany rodinných príslušníkov. Zároveň je treba uviesť, že žalobkyňa už niekoľko rokov žije sama v oblasti západného Slovenska, kde je odkázaná sama na seba, a to najmä po finančnej stránke. Žalobkyňa si sama uhrádza nájomné za byt, ako aj ostatné osobné potreby, pričom vzhľadom na zhruba dvojmesačnú pracovnú neschopnosť, ako aj vzhľadom na vyššie opísanú neschopnosť vykonávať bežné osobné činnosti, žalobkyňa mala v tom období obavy, akým spôsobom dokáže uhradiť nájomné a zabezpečiť si svoje osobné potreby, čo bolo obťažnejšie aj o to, že so zníženým príjmom si musela zabezpečovať aj náklady na zdravotnú starostlivosť. Ďalej podotkla, že k daným zraneniam došlo dňa 01.07.2020, teda na začiatku leta, čo podstatne ovplyvnilo žalobkyňu vo výkone bežných činností a záľub, ktoré sú typické pre osoby vo veku žalobkyne (v mladom veku života). Žalobkyňa tak celé leto „preležala“ v posteli, čím bola ukrátená o stretávanie sa s priateľmi, zábavu a iné aktivity, ktoré žalobkyňa bežne vykonáva, podobne ako je tomu v prípade iných mladých ľudí. Žalobkyňa v dôsledku uvedeného tiež nemohla vykonávať iné činnosti, ktorým sa za bežných okolností venuje, a to najmä korčuľovanie, plávanie a iné športové činnosti. Takýmto spôsobom tak zavineným konaním žalovaného došlo k navodeniu stavu na strane žalobkyne, ktorý podstatným spôsobom znižoval komfort života žalobkyne. Ako sme už uviedli, k samotnej dopravnej nehode došlo prakticky v úvodných fázach pandémie súvisiacej s ochorením COVID-19 (zhruba po 4 mesiacoch odo dňa prepuknutia pandémie), vďaka čomu na jednej strane bola možnosť žalobkyne zúčastňovať sa potrebných lekárskych vyšetrení podstatne sťažená (keďže zdravotnícke zariadenia zväčša poskytovali iba neodkladnú lekársku starostlivosť, termíny kontrolných vyšetrení sa presúvali a pod.). Na druhej strane však táto situácia spojená s ochorením COVID-19 znamenala pre žalobkyňu tiež to, že vďaka potrebe pomerne častých návštev zdravotníckych zariadení bola žalobkyňa v porovnaní s inými obyvateľmi vystavená vyššiemu riziku nákazy týmto ochorením, a to v čase, kedy ešte nebola dostupná vakcína proti tomuto ochoreniu a jedinou dostupnou preventívou pred týmto ochorením bolo iba dodržiavanie hygieny, nosenie rúšok a dodržiavanie rozostupov (avšak ani uvedené opatrenia nezanedbateľná časť obyvateľstva riadne nedodržiavala). Len v časovom období od 13.08.2020 do 26.08.2020 sa žalobkyňa podrobila magnetickej rezonancii 10 krát. Okrem týchto magnetických rezonancií žalobkyňa musela absolvovať množstvo lekárskych kontrol a ošetrení, čo bolo pre ňu až neprimeranou záťažou. V súvislosti so sťažením bežného života je potrebné osobitne poukázať aj na to, že po liečení jednotlivých zranení sa žalobkyňa prakticky nanovo musela učiť chodiť. V rámci rehabilitácií žalobkyňa musela rozhýbať panvu a následne chodiť najprv štvornožky, potom o barlách, s jednou barlou a nakoniec po svojich, bez pomoci zdravotníckych pomôcok. Celý tento proces trval asi tri mesiace, pokiaľ žalobkyňa dokázala plnohodnotne stáť na vlastných nohách bez akejkoľvek pomoci. Táto situácia neprimeraným spôsobom sťažovala žalobkyni život aj v tom smere, že po ukončení pracovnej neschopnosti žalobkyňa musela na cestu za prácou využívať taxislužby, keďže vlastné auto nevlastnila a dochádzanie do práce „po vlastných“, aj vzhľadom na vyššie uvádzané ťažkosti pri chodení o barlách, nepripadalo do úvahy. Z vyššie uvádzaných skutočností skutočne vyplýva vznik nemajetkovej ujmy na strane žalobkyne, ku ktorej došlo zavineným konaním žalovaného, čo bolo preukázané v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn.: XT/XXX/XXXX. Zhrnúc vyššie uvedené je zrejmé,

že táto ujma spočíva nielen vo fyzickej, ale aj v psychickej bolesti, ktorú prežívala žalobkyňa, keď bola po dlhý čas pripútaná ku lôžku a nemohla vykonávať nielen svoje záľuby, ale ani základné osobné potreby. Uvedené umocňovalo aj to, že bola odkázaná na pomoc cudzích ľudí a ďaleko od rodiny, čo často samo o sebe prinášalo skľučujúce pocity. Obmedzením vo vykonávaní bežných činností (v spoločenskom ale aj v osobnom živote) a potrebou takmer každodenného navštevovania zdravotníckych zariadení sa tieto pocity iba umocňovali, čo zvlášť nepriaznivo pôsobilo na stav žalobkyne. Z uvedeného teda nesporne vyplýva, že zavineným konaním žalovaného skutočne došlo k ujme na osobnostných právach žalobkyne. Žalobkyňa poukázala na čl. 19 Ústavy SR a skonštatovala, že zavineným konaním žalovaného došlo k neoprávneným zásahom do práv žalobkyne, a to práva na ochranu pred neoprávnenými zásahmi do súkromného a rodinného života, keďže žalobkyňa nebola schopná vykonávať aktivity, ktoré bežne vykonávala, bola nútená v časoch pandémie navštevovať zdravotnícke zariadenia, resp. musela znášať množstvo iných obmedzení, ktoré s danou nehodou súviseli. Svoj nárok ďalej právne odôvodnila ust. § 13 Občianskeho zákonníka a uplatnila si voči žalovanému ako škodcovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 1.300,- EUR, ktorá predstavuje adekvátnu a primeranú náhradu za prežité okamihy preľaknutia, nadmerného stresu, tiesnivých a skľučujúcich pocitov, ku ktorým došlo v súvislosti s vyššie opísanými skutočnosťami. Na preukázanie svojho nároku predložila žalobkyňa: fotokópia rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.10.2022 vydaného v konaní vedenom pod sp. zn. XT/XXX/XXXX, prehľad kontrolných vyšetrení magnetickou rezonanciou v období od 13.08.2020 do 26.08.2020, výpis z elektronického portálu zdravotnej poisťovne.

2. Žalovanému bola žaloba spolu s prílohami (výzvou na vyjadrenie sa k žalobe v lehote 15 dní od doručenia výzvy, poučením o procesných právach) doručená dňa 04.10.2023, žalovaný sa k žalobe v súdom stanovenej lehote nevyjadril.

3. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 12.03.2025 uviedol, že má za to, že v zmysle § 24 ods. 1 písm. b) zákona č. 381/20010 Z.z. v platnom znení je škoda spôsobená v obdobných prípadoch hradená z Garančného fondu SKP, čím je spochybnená samotná pasívna legitimácia žalovaného, namietol teda svoju pasívnu legitimáciu v konaní a z tohto dôvodu žiadal žalobu zamietnuť. Pre prípad, že by súd v konaní námietku pasívnej legitimácie neakceptoval, navrhol, aby súd v zmysle § 83 C.s.p. rozhodol o vstupe intervenienta- Q. kancelária poisťovateľov, B. XXB/Bratislava XX do konania na strane žalovaného, resp. navrhne tzv. litisdenunciáciu (§ 86 C.s.p.). Žalovaný záverom uviedol, že skutočnosť, že náhrada nemajetkovej ujmy je predmetom poistného krytia (v tomto prípade krytia z Garančného fondu SKP) vyplýva z rozhodovacej praxe súdov.

4. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 20.03.2025, ktorého sa zúčastnila žalobkyňa a právny zástupca žalobkyne. Žalovaný ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu pracovnej a rodinnej zaneprázdnenosti v podaní doručenom súdu dňa 12.03.2025, zároveň uviedol, že bude akceptovať rozhodnutie aj v prípade jeho neprítomnosti s prihliadnutím na ním vznesené námietky. Súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného a odročil pojednávanie v súlade s ust. § 219 ods. 3 Cs.p. na deň 17.04.2025 za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci, ktorý termín však bol zrušený z vážnych osobných dôvodov na strane zákonnej sudkyne, rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.04.2025.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením podaní strán sporu a listinných dôkazov obsiahnutých v spise, prednesom právneho zástupcu žalobkyne a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa zotrváva na podanej žalobe v celom rozsahu, pričom poukázal na to, že dňa 01.07.2020 došlo k dopravnej nehode, ktorú zavinil žalovaný a pri ktorej žalobkyňa utrpela ujmu, ako v materiálnej tak aj v imateriálnej sfére. Žalovaný bol za tento trestný čin odsúdený právoplatným rozsudkom, pričom v rámci daného trestného konania si žalobkyňa uplatňovala nárok na náhradu škody. Keďže konajúci súd žalobkyni priznal nárok na náhradu škody len v rozsahu uplatnenej majetkovej škody, resp. bolestného, a v ostatnom rozsahu odkázal žalobkyňu na civilné konanie, podanou žalobou si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá jej bola daným konaním žalovaného spôsobená. Pokiaľ ide o dôvody vzniku samotnej nemajetkovej ujmy, ktoré zároveň odôvodňujú aj jej výšku, v tomto rozsahu žalobkyňa odkazuje na písomné vyhotovenie žaloby, ktoré bolo doručene konajúcemu súdu. V uvedenej súvislosti zdôrazňuje, že žalovaný sa k doručenej žalobe v stanovenej lehote nevyjadril, a to napriek tomu, že predmetné konanie prebieha už zhruba tri roky. Preto akékoľvek jeho neskoršie vyjadrenia bude potrebné považovať za také prostriedky procesnej obrany, ktoré zásadným spôsobom narúšajú princíp hospodárnosti konania, rýchlosti konania

a sudcovskej koncentrácie konania. Všetky skutkové, ako aj právne skutočnosti, uvádzané žalobkyňou v podanej žalobe, je potrebne považovať za nesporné a teda za skutočnosti, ktoré nie je osobitným spôsobom potrebné preukazovať. Na vyjadrenie žalovaného zo dňa 10.03.22025, v rámci ktorého žalovaný namieta svoju pasívnu vecnú legitimáciu v tomto konaní, pričom pokiaľ žalovaný v rámci daného vyjadrenia poukazuje na ustanovenia § 24 ods. 1 písmeno b) zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobnému prevádzkou motorových vozidiel, poukázal na to, že takého ustanovenie ani neexistuje a v prípade, že žalovaný mal na mysli odsek 2 daného ustanovenia, poukázal na to, že v prejednávanom prípade nie je dôvod, aby daná nemajetková ujma bola uhrádzaná z U. fondu Q.j kancelárie poisťovateľov. Žalovaný mal v čase dopravnej nehody platne uzatvorené povinné zmluvné poistenie a preto tento nárok nie je potrebné uhrádzať z tohto poistenia, ale priamo od osoby žalovaného, čo v konečnom dôsledku potvrdzuje aj fakt, že samotný súd, konajúci v trestnej veci, priznal žalobkyni nárok na náhradu škody priamo voči osobe žalovaného. Keďže žalovaný mal uzatvorené toto poistenie, nie je možné požadovať náhradu škody od Q. kancelárie poisťovateľov. Z rovnakých dôvodov ani nie je možné prizvať ako intervenienta do tohto konania Q. kanceláriu poisťovateľov a preto uvedené tvrdenia žalovaného je potrebné považovať za nedôvodné. Záverom navrhol žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7. Z Rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.10.2022 sp. zn. XT/XXX/XXXX súd zistil, že žalovaný dňa 01.07.2020 v čase o 22.20 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Seat E., EČ: ZH-XXXBO, v smere od obce Tomášov na Dunajskú Lužnú, pričom v rozpore s ustanoveniami § 4 ods. 1 písm. c) a § 20 ods. 1) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke sa plne nevenoval vedeniu motorového vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho prehliadol a nerešpektoval dopravné značenie „Stoj, daj prednosť vjazde“, vošiel z vedľajšej cesty do križovatky ciest II/572 a III/1053 v smere na obec Dunajská Lužná, kde došlo k stretu s osobným motorovým vozidlom značky Porsche C., M.: B ktoré sa pohybovalo po hlavnej ceste v smere od obce Most pri Bratislave na Dunajskú Stredu. V čase danej dopravnej nehody sa v motorovom vozidle vedenom žalovaným nachádzala okrem iného aj žalobkyňa, ktorá pri danej nehode utrpela otras mozgu, zlomeninu ramienka sedacej kosti vľavo, zlomeninu ramienka lonovej kosti vľavo, zlomeninu krížovej kosti vľavo, pomliaždenie oblasti ramena vľavo a pomliaždenie oblasti pravého kolena, s celkovou dobou liečenia 8 - 12 týždňov. Žalovaný bol týmto rozsudkom uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 157 ods. 1) a ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona a podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), l) Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skušobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd žalovanému uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu po dobu 36 mesiacov. Podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal žalovaného nahradiť okrem iných aj žalobkyni v postavení poškodenej škodu vo výške X XXX,XX Eur.

8. Z potvrdenia F.. X. vyplýva, že žalobkyňa absolvovala vyšetrenia magnetickou rezonanciou v dňoch: 13.08.2020, 14.08.2020, 17.08.2020, 18.08.2020, 19.08.2020, 20.08.2020, 21.08.2020, 24.08.2020, 25.08.2020, 26.08.2020.

9. Z výpisu z elektronického portálu zdravotnej poisťovne žalobkyne súd zistil, že žalobkyňa absolvovala v období júl -september 2020 viacero lekárskych kontrol a vyšetrení.

10. Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil takto:

11. Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

12. Podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 19 ods. 2 Ústava SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

13. Podľa § 193 veta tretia Civilného sporového poriadku, súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

14. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

15. Podľa § 13 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd, s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

16. Z vykonaného dokazovania, najmä z právoplatného rozsudku trestného súdu, mal súd preukázané, že žalovaný sa dopustil zavineného protiprávneho konania, ktorým žalobkyni spôsobil ujmu na zdraví. Zavinenie žalovaného, protiprávnosť jeho konania, ako aj príčinná súvislosť medzi jeho konaním a vzniknutou ujmou boli v trestnom konaní právoplatne ustálené, pričom civilný súd z týchto záverov vychádzal.

17. Súd mal ďalej za preukázané, že žalobkyňa v dôsledku dopravnej nehody utrpela nielen fyzickú bolesť, ale aj výraznú psychickú ujmu, dlhodobé obmedzenie pohybu, odkázanosť na pomoc iných osôb pri základných životných úkonoch, výrazné obmedzenie spoločenského a osobného života, ako aj zvýšenú psychickú záťaž v dôsledku pandemickej situácie a odlúčenia od rodiny. Uvedené okolnosti predstavujú zásah do osobnostných práv žalobkyne v takej intenzite, že primerané zadosťučinenie bolo možné dosiahnuť len poskytnutím peňažnej náhrady.

18. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 300 Eur. Žalovaný tento nárok nespochybnil ani čo do dôvodu, ani čo do výšky, pričom sa k žalobe v zákonnej lehote vôbec nevyjadril. Za tejto situácie súd vychádzal zo skutkových tvrdení žalobkyne ako z nesporných. Aj pri samostatnom posúdení primeranosti uplatnenej sumy dospel súd k záveru, že požadovaná výška nemajetkovej ujmy je primeraná povahe, intenzite a trvaniu zásahu do osobnostných práv žalobkyne a nepredstavuje neprimerané ani excesívne finančné zadosťučinenie.

19. Žalovaný v konaní namietal nedostatok svojej pasívnej legitimácie s poukazom na zákon o povinnom zmluvnom poistení a tvrdil, že nárok žalobkyne má byť uhradený z U. fondu Q. kancelárie poisťovateľov. Q. túto námietku považoval za nedôvodnú.

20. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosť za ujmu vzniká priamo zo zákona a viaže sa na osobu pôvodcu zásahu. Skutočnosť, že za určitých okolností môže byť plnenie kryté z poistenia alebo z garančného fondu, nemá vplyv na pasívnu legitimáciu pôvodcu ujmy vo vzťahu k poškodenej osobe. Poistný alebo garančný mechanizmus má význam len vo vnútornom vzťahu medzi škodcom a príslušným subjektom.

21. Súd sa zaoberal aj návrhom žalovaného na vstup intervenienta do konania.

22. Podľa § 83 Civilného sporového poriadku môže intervenient vstúpiť do konania z vlastnej iniciatívy, ak má na výsledku konania právny záujem. Podľa § 86 Civilného sporového poriadku je oprávnením strany sporu oznámiť tretej osobe existenciu konania (tzv. litisdenunciácia). O vstupe intervenienta nerozhoduje súd z úradnej povinnosti ani na návrh strany. Keďže žalovaný nepreukázal, že by postupoval podľa uvedených ustanovení, súd nemal dôvod o vstupe intervenienta rozhodovať.

23. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu, keďže žalobkyni vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného, pričom žalovaný nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by jeho zodpovednosť vylučovali alebo obmedzovali. Súd preto žalobe vyhovel a žalobkyni priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 300 Eur.

24. Žalovaný je povinný splniť uloženú povinnosť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku v súlade s ust. § 232 ods. 3 C.s.p.

25. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa mala v spore plný úspech, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, vakom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.